

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 991/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андрије Марковића, поднетом против правноснажних одлука Основног суда у Панчеву 7К. 307/24 од 27.12.2024. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андрије Марковића, поднет против правноснажних одлука Основног суда у Панчеву 7К. 307/24 од 27.12.2024. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7К. 307/24 од 27.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци која ће се извршавати на тај начин што за време изречене казне окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, без примене електронског надзора, а уколико окривљени за време издржавања казне једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Према окривљеном је изречена и мера забрана прилажења и комуницирања, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Решењем Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године одбачене су као неблагоприятне жалбе окривљеног АА од 07.02.2025. године и браниоца окривљеног адвоката Андрије Марковића од 12.02.2025. године.

Против наведених правноснажних одлука захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Андрија Марковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену пресуду или укине у целини одлуку у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновну одлуку органу поступка.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца АА - адвоката Андрије Марковића је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведена одредба важи истоветно и за браниоца окривљеног, с обзиром на ограничење његових права правима која у поступку има окривљени (члана 71. тачка 5) ЗКП).

Из цитираног законског прописа произилази да је један од услова под којим је дозвољено окривљеном, односно његовом браниоцу, да поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке због повреде закона, претходно коришћење редовног правног лека (жалбе) против одлуке против које се подноси захтев за заштиту законитости.

У конкретном случају, против првостепене пресуде изјавио је жалбу окривљени АА лично, као и бранилац окривљеног – адвокат Андрија Марковић, а које жалбе су другостепеним побијаним решењем одбачене као неблаговремене, јер су поднете након протеча законског рока за изјављивање жалбе. У ситуацији када је жалба одбачена као неблаговремена, сматра се да жалба није ни изјављена. То значи да окривљени као ни његов бранилац нису користили редовни правни лек против правноснажне одлуке – пресуде Основног суда у Панчеву 7К. 307/24 од 27.12.2024. године против које је поднет захтев за заштиту законитости, а што је један од услова у смислу члана 485. став 4. ЗКП под којим окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на пресуду Основног суда у Панчеву 7К. 307/24 од 27.12.2024. године је недозвољен.

Део захтева за заштиту законитости који је поднет против правноснажног решења Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године је, такође, недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног истиче да су решењем Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године учињене повреде закона из члана 243. и 244. ЗКП, а које повреде детаљно образлаже у захтеву.

Међутим, како повреде закона из члана 243. и 244. ЗКП нису законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости и у односу на решење Вишег суда у Панчеву КЖ1. 59/25 од 31.03.2025. године, Врховни суд оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андрије Марковића, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у целини одбацио као недозвољен.

Записничар
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић